

paa „Viking“s Regnskab, end man kan i dette Øjeblik. For det ser overordentlig trist ud. Hvis det var saa galt med alle vore Skibe, gik hele vor Skibsfart fallit.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Maa jeg overfor den ærede Folketingsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) have Lov til at sige, at paa den Rejse, han omtalte, var det ikke muligt for Skibet at faa nogen bedre Fragt fra San Francisco, end det fik paa det Sted, hvor det var. Skibets korresponderende Reder konfererede med mig og en anden fragtkyndig Mand, som dog havde lidt Begreb om, hvad der kunde komme ud af en saadan Rejse, og vi var ikke i Tvivl om, at det var det bedste, der blev gjort under disse Omstændigheder. Der blev forsøgt at faa Fragt fra San Francisco, som blev nævnt, og jeg kan overhovedet forsikre, at der blev forsøgt alt muligt, men Forholdene var elendige, der var intet at gøre. Blive liggende derovre kunde Skibet dog ikke; altsaa maatte man tage den Fragt, man kunde faa, og den var paa ingen Maade billigere end for alle andre Skibe. Naar jeg har taget til Orde angaaende Fragtspørgsmaalet, er det kun med Hensyn til den omtalte Kokesfragt, jeg indrømmer, at Skibet har sejlet for særlig billig Fragt. I det store og hele sejler Skibet fuldstændigt forsvarligt og vil ikke være en daarlig Konkurrent med andre Skibe, saa at det ved at sætte Fragten ned og med et eventuelt Statstilskud i Ryggen kunde have bedre Muligheder for at klare sig end de andre. Mod dette skal jeg nok øve den Indflydelse, som jeg er i Stand til at øve.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kaptajn Clausen maa jeg sige, at jeg ved ikke, om det er værd at fordybe sig mere i det. Jeg ønsker kun at udtale, at der bagved mine Bemærkninger ikke har ligget nogen Antydning af noget som helst uhæderligt. Dertil kender jeg Kaptajn Clausen alt for godt, og jeg føler mig overbevist om, at han heller ikke noget Øjeblik har troet, at jeg skulde ville insinuere noget saadant. Jeg har haft Samtaler med Kaptajn Clausen før, og jeg har haft en lang Samtale med ham for ganske nylig eller for ikke mange Dage siden, og Kaptajn Clausen sagde da, at han kun havde eet Ønske, nemlig at faa Fred med Hensyn til den Sag. Han sagde: „Blot man vil lade være at snakke om den Sag mere, er det godt, nu er der snakket tilstrækkelig om den, jeg ønsker kun Fred til alle Sider“. Det

samme Ønske kan jeg sige, at jeg er besjælet af. Det, som jeg mente laa bagved, og som man ikke ønskede at komme frem med, var disse smaa uheldige Udslag af, at Kaptajn Clausen ikke havde Begreb om den rette Disciplin i et Skoleskib. Det har jeg sagt ham aabent og ærligt, naar vi har talt om Sagen. At han skulde indrømme det altsammen, kan man naturligvis ikke forlange, da han ikke ser saa klart paa det, som andre muligt gøre det — sine egne Mangler har man ikke altid først Øje for.

Jeg gentager, at hvad jeg sagde den Gang, var, at Kaptajn Clausen var en i enhver Henseende fortræffelig Sømand og et udmærket Menneske. Jeg har aldrig villet sige noget som helst paa ham. Var Forholdet det, at jeg selv stod som Skibsreder og havde Skibe, vilde jeg med Glæde tilbyde ham at føre et Skib for mig; thi jeg har fuld Tiltro til ham. Kun paa et eneste Omraade har jeg ikke Tiltro eller meget lille Tiltro til ham, det er, naar han skal være Leder af et Skoleskib. Der til mangler han Evne. Jeg siger ikke, at den Fører, de nu have faaet, har denne Evne, det ved jeg ikke, han skal først dokumentere det, det har været meget vanskeligt at faa en Fører. Og jeg siger heller ikke andet, end at der i denne Sag er begaaet Fejl fra alle Sider. Naar det er sagt fra den almindelige Skibsførerforenings Side, at jeg kun skulde have nævnt Kaptajn Clausens Fejl, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ligger i, at Kaptajn Clausen var til Behandling, og ingen anden var det, men jeg vil selvfølgelig være den første til at sige, at Skoleforstanderen var den, som i første Række havde Fejl. Det var en meget uheldig Mand, de der havde faaet, og det har jeg aldrig lagt Skjul paa. Men det var ikke til Behandling den Gang, der forelaa kun Spørgsmaal om Kaptajn Clausen. At Kaptajn Clausen af forskellige Grunde er bleven taget under Behandling maaske mere end den anden, laa i Sagens Natur.

Men jeg fremhæver altsaa overfor, hvad der er sagt om min Stilling til det Spørgsmaal, at jeg har aldrig med et Ord sagt noget nedsettende om Kaptajn Clausens Karakter. De Mangler, han har haft, bero paa, at han ikke ved, hvad Disciplin i det specielle Forhold, hvorom det drejede sig, er, han fatter det ikke. Han er bon camarade og gode Venner med de unge Mennesker om Bord, hvilket under almindelige Forhold er fortræffeligt, men i et Skoleskib i højeste Grad uheldigt. Det